

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at der har været en stigning i de år, hvor der har været ført en statistik på området; det er rigtigt. Vi har også gennem de undersøgelser, som jeg har foretaget, fået kendskab til, at 94 pct. af udsættelserne skyldes manglende betaling af huslejen.

Men så ved vi faktisk heller ikke særlig meget mere. Vi ved ikke, hvilket forsørgelsesgrundlag de mennesker har haft; vi ved ikke, hvilken husleje de skulle betale; vi ved ikke, om de har skullet slås med gammel gæld eller er kommet ud i en skilsmisse, eller hvad der i øvrigt har gjort sig gældende.

Det er jo derfor, jeg iværksætter den her undersøgelse, altså for, at vi kan blive klogere på: Hvad er det for nogle situationer? Hvad er det, der fører til en udsættelse af boligen? Det er jo simpelt hen for at kunne sætte mere målrettet ind, og selv om man er på kontanthjælp, mener jeg også, at det er på et forsørgelsesniveau, hvor man godt vil kunne betale sin husleje.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo egentlig pudsigt, at vi har en socialminister, som ikke ved, hvad det er for et forsørgelsesgrundlag, folk har. Det kunne socialministeren, som hun lovede, jo have undersøgt for 1 år siden.

Det eneste, vi ved, er jo, at tilbagemeldingerne fra nogle af de kommuner, der faktisk har meldt tilbage om, hvorfor der er en stigning i deres kommuner på antallet af udsættelser, decideret nævner det, at nogle af de mennesker, der bliver sat ud, er på starthjælp eller ramt af kontanthjælpsloftet. Så det kan man jo i hvert fald ikke bare benægte. Så meget ved vi, og så er det efter min mening lidt en skændsel, at vi ikke ved mere, for det her problem med det stigende antal udsættelser har jo været kendt i over 1 år.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan bestemt ikke afvise – det har jeg heller aldrig gjort – at det, at man er på kontanthjælp, eller det, at man er på starthjælp, kan være en grund til, at man ikke kan betale huslejen. Men det kan jo også være, at det er, fordi huslejen er for høj i forhold til det forsørgelsesgrundlag, man har.

Jeg har gjort, hvad jeg overhovedet kunne for at komme ind bag om tallene, og jeg har syntes, at den eneste fremgangsmåde, der har været mulig, i første omgang har været at finde ud af: Hvad ved kommunerne, hvad har de af registreringer, hvad kan vi få at vide ved at spørge kommunerne? Det viste sig så at være begrænset.

Vi har så prøvet at undersøge, hvad fogedretterne egentlig registrerer, og hvad de har brug for af informationer. Og efter at have gjort det kan jeg konstatere, at det ikke giver os den viden, vi tilsyneladende alle sammen gerne vil have, og derfor foretager vi så nu den her større undersøgelse.

Jeg må så sige, at det er et omstændeligt arbejde, og derfor vil det også tage noget tid for SFI at gennemføre den forskning. Men samtidig har jeg så netop skærpet vejledningen, fremsat det her lovforslag, for simpelt hen at sætte ind der, hvor jeg mener vi kan gøre noget for at forebygge udsættelser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 137: Forslag til lov om ændring af lov om ligestilling af kvinder og mænd. (Definitioner af forskelsbehandling og af chikane og sexchikane m.v.).

Af ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen). (Fremsat 31/1 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det er jo dele af Rådet for Den Europæiske Unions direktiv om gennemførelse af princippet